Атомник України

№2—№3 (736—737)
8—15 січня 2015 року
Заснована 1 грудня 2000 року

ГАЗЕТА ПРОФЕСІЙНОЇ СПІЛКИ
ПРАЦІВНИКІВ АТОМНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ ТА ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ

ВОЛОНТЕРСЬКА МІСІЯ АТОМПРОФСПІЛКИ УКРАЇНИ

Розвантажування гуманітарного вантажу на базі полку територіальної оборони «Азов»

«Дякуємо усім небайдужим людям!»

Такі слова чули ми від тих, хто захищає нині від ворога рідну Україну. Кажемо їх і ми, волонтери Атомпрофспілки, усім, хто допомагає захисникам нашої Вітчизни

Напередодні Нового року волонтерська група Атомпрофспілки знову вирушила у зону проведення антитерористичної операції до вже старих знайомих — полку територіальної оборони «Азов» та нових підопічних — військової частини протиповітряної оборони, яка базується в районі маріупольського аеропорту, адресу яких вказала місцевий волонтер та тележурналіст Ірина Прудкова.

Цій поїздці передувала копітка та оперативна робота зі збору коштів і закупівлі таких конче потрібних для вояків теплих речей, оптики, рацій. Із переліченого військовими списку необхідного грошей не вистачило лишень на протиударні мобільні телефони. Загалом же було зібрано коштів на суму 68 тис. грн.

Зважаючи на наближення Новорічних свят, наші волонтери вирішили розщедритися ще й на смачні подарунки воякам — шоколад, родзинки, горіхи, згущене молоко. Небайдужі та щедрі кияни, зорганізовані через соціальні мережі нашою помічницею Тетяною Міхненко, також передавали у зону АТО пакуночки зі смакотою, ліками та теплими речами через волонтерів Атомпрофспілки. Школярики з 2-Б класу Київської школи №3 намалювали бійцям яскраві листівочки зі щирими та теплими словами привітання.

Оптику бійцю «Азова» з позивним «Харлей» вручає лікар-волонтер із Маріуполя Михайло ПАСІЧНИЙ

Святкові дитячі листівки у полку «Азов» були для бійців першими Новорічними ластівками

Першим пунктом нашої гуманітарної місії був полк територіальної оборони «Азов». За вже знайомим маршрутом і відпрацьованою схемою у супроводі бійця з позивним «Харлей» потрапляємо на одну із «баз відпочинку» колишнього гаранта-утікача, на якій розташований військовий підрозділ.

Сюди ми привезли такі необхідні у зимову пору десять тепловентиляторів, закуплених на кошти апарату ЦК Атомпрофспілки. А ще спортивний інвентар від ЦФСК «Атом України». Інформаційна служба полку раділа подарованим термосам, термокухлям, ліхтарикам, наборам для походів (ніж-ложка-виделка), фотоапарату, флешкам, спальним мішкам та тактичним рюкзакам. Щось із переліченого було закуплено волонтерами на зібрані кошти, а частину із цих речей придбали самі працівники апарату ЦК та 211-го відділу ВАТ «Київенергопроект».

Лікар-волонтер із Маріуполя Михайло Пасічний, який безпосередньо опікується нашою групою у прифронтовому місті, переказав значну суму коштів, на які для «Азова» було придбано нічний приціл «Дедал-450» з лазерним цілевказівником. Передаючи таку необхідну річ воякові з позивним «Харлей», Михайло Олексійович тішився тим, що «озброїв очима» бійців військового підрозділу, який захищає його рідне місто. Буваючи на блокпостах, чув скарги від хлопців, що ворог атакує звідусіль. А у нічний час, у туманні дні без такого приладу вони просто нічого не бачать.

(Закінчення на 4—5-й стор.)

АТОМПРОФСПІЛКОВА ПОЗИЦІЯ: ЗА СОЦІАЛЬНУ СПРАВЕДЛИВІСТЬ!

ЗІ ЩИТОМ ЗАХИСТУ

прав та інтересів працівників зони відчуження

Під завісу 2014 року «розблоковано» термін дії «багатостраждальної» постанови Кабінету Міністрів України від 10 вересня 2008 року «Про доплати особам, які працюють у зоні відчуження». Вихід у світ цього урядового нормативного документа дуже тяжко давався Атомпрофспілці України в особі її Голови Валерія Матова та її Представника у Чорнобильській зоні відчуження Миколи Тетеріна, спільно з тодішніми соціальними партнерами, зокрема і Прем'єр-міністром України. У ході складних і тривалих узгоджувальних процедур, виснажливих переговорів у Міністерстві фінансів України, була досягнута домовленість і 831-ша постанова була прийнята. До неї було закладено більш прогресивну систему нарахування доплат за роботу у зоні відчуження вахтовим методом та переглянуто механізм формування заробітної плати у бік її збільшення (розмір доплат становить 150% мінімальної зарплати). Завдяки цій постанові було розв'язано трирічну проблему для працюючих стосовно пільгової пенсії за Списком №1, врегульовано низку інших соціально-виробничих питань, важливих для локалізації наслідків аварії на ЧАЕС, мінімізації загрози радіаційної зони для держави і її населення.

За словами Голови Атомпрофспілки України, саме через системний діалог у той період на вищих щаблях влади, на міністерському і зонному рівнях, до якого, без перебільшення, реально прагнула кожна із партнерських сторін, вдалося позитивно вирішити це проблемне питання. Особливо плідним було тоді співробітництво з Міністерством праці і соціальної політики України та колишнім Міністерством надзвичайних ситуацій на рівні їх перших керівників, справжніх державних управлінців, людей слова і діла. Треба сказати, що сьогоднішня виконавча влада з розумінням ставиться до запитів профспілки, — зауважує Валерій Матов. — Зокрема, нашу позицію про нагальну потребу продовження терміну дії 831-ї урядової постанови було прихильно сприйнято міністрами: соціальної політики України, екології та природних ресурсів України, виконувачем обов'язків голови Державного агентства України з управління зоною відчуження. Як результат пролонгована постанова «служитиме» на добро працівникам зони відчуження упродовж 2015 року.

Ми свідомі того, що обстоювати права працюючих у Чорнобильській зоні і надалі будемо усіма засобами профспілкової боротьби і, найперше, шляхом паритетного діалогу. Хотілося б, щоб на це зважали в нових урядових структурах і розуміли, що рівень соціальної захищеності у зоні відчуження має бути значно вищим.

(Постанова Кабінету Міністрів України від 29 грудня 2014 року №717 друкується на 3-й стор.)

ЗАХИСТИМО ТИХ, ХТО ЗАХИЩАЄ НАС!

Война на Востоке снова вступила в активную фазу. Волонтерская группа Атомпрофсоюза продолжает сбор средств и вещей для наших бойцов. Сейчас (по заявкам наших защитников) существует острейшая необходимость по следующим позициям:

1. Для воинской части противовоздушной обороны Вооруженных Сил Украины (Мариуполь):

— теплая зимняя форма, перчатки, свитера.

2. Для полка территориальной обороны «Азов»:

— 4 противоударных мобильных телефона,

— любой старый ноутбук с Wi-Fi.

3. Для 41-го отдельного мотострелкового батальона (Волноваха):

— зарядные устройства для аккумулятора — 5 шт. Параметры: напряжение — 12В., ток зарядки — 8-10А.

— бензогенераторы мощностью от 4 кВт — 2 шт.

Бойцы ждут нашей помощи!

ТРУДОВИЙ КОЛЕКТИВ — КЛЮЧОВА ЛАНКА ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ

Технічної справи універсали

Перед пуском першого енергоблока Хмельницької АЕС була велика потреба у висококваліфікованих працівниках. Штат експлуатаційників і ремонтників укомплектовувався в основному за рахунок спеціалістів, які вже мали досвід роботи на інших електростанціях. Тридцять років тому саме з фахівців, що мають досвід, формувався штат цеху централізованого ремонту. Його створення було вимогою часу, бо всі розуміли, що після пуску доведеться проводити ремонтну кампанію, від якої залежатиме «боєздатність» усіх систем та обладнання. Для того щоб не втрачалась кваліфікація і була ширша обізнаність про особливості компоновки енергоблока, працівники новоствореного підрозділу залучались до проведення пусконалагоджувальних робіт на першому енергоблоці.

Першим керівником цеху централізованого ремонту призначили Сергія Кулькова, згодом його змінив Валерій Авраменко, який разом з колективом пройшов п'ятирічну «дистанцію». Аналогічні керівні функції випало у подальшому виконувати Анатолію Покутному, Сергію Болотному, Валерію Лисенку, Михайлу Ковальчуку.

Через двадцять років після створення цеху централізованого ремонту на Хмельницькій АЕС відбулась реорганізація, під час якої на його базі було утворено енергоремонтний підрозділ, який об'єднав цехи, дільниці, служби електростанції, що задіяні у проведенні ремонтних кампаній.

(Закінчення на 2-й стор.)

ТРУДОВИЙ КОЛЕКТИВ — КЛЮЧОВА ЛАНКА ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ

Технічної справи універсали

(Закінчення. Початок на 1-й стор.)

ТЕПЛІ СТОСУНКИ З ТЕПЛОМЕХАНІЧНИМ ОБЛАДНАННЯМ

Цех з ремонту тепломеханічного устаткування турбінного цеху об'єднує низку дільниць: з ремонту та технічного обслуговування турбоустановок; з ремонту і технічного обслуговування резервно-дизельних електростанцій; з ремонту та технічного обслуговування трубопроводів та посудин. Від початку його створення роботою

Слюсар з ремонту РТУ 6 розряду дільниці з ремонту та технічного обслуговування насосів реакторного відділення Сергій КУЗЬМІНЧУК

під ретельним наглядом досвідчених працівників. Він розумів, що обслуговування турбіни на багато років стане сенсом його роботи. Саме тоді не знехтував порадою колег продовжити навчання. Знання, набуті у Київському енергетичному технікумі, збагатили молодого спеціаліста. Він швидко із слюсаря третього розряду підвищився до п'ятого. Фахове зростання стало гарантією, що Володимиру Харченку можна довіряти значно складніші ремонтні роботи на допоміжних системах турбіни.

Перед пусконалагоджувальними операціями на другому енергоблоці йому було запропоновано посаду начальника дільниці з ремонту турбоустановки. Це був відповідальний період. Великої уваги та контролю вимагала турбіна. Колеги Володимира Миколайовича здійснювали також ревізію обладнання. Часто траплялося, що за проведенням важливих операцій на робочому місці заставала ніч. Поряд з ремонтниками постійно були й експлуатаційники.

Після реформування цеху централізованого ремонту на ХАЕС створили енергоремонтний підрозділ, а на посаду начальника цеху з ремонту тепломеханічного устаткування турбінного цеху призначили Володимира Харченка. До такої відповідальності він виявився готовим морально, бо вже мав за плечима двадцять років роботи на ХАЕС.

Токар 6 розряду ремонтно-механічного цеху Олександр КУЛИК

За пультом оператор транспортно-технологічного устаткування 6 групи Олександр ФОРСЮК та майстер з ремонту 1 групи дільниці з палива та реактора Олександр НОСКО

персоналу опікується Володимир Харченко. Він брав участь у контролі монтажу турбоагрегата на першому енергоблоці. Ця обставина сприяла більш досконалому вивченню принципів роботи турбінного обладнання, яке згодом, після пуску, довелося виводити у планові ремонти. Під час пусконалагоджувальних робіт Володимир Миколайович зі своїми колегами займався процесом набивання конденсаторних трубок, загальна кількість яких сягає 88 тисяч. Технологічні операції тривали не один місяць.

Перша ремонтна кампанія на нововведеному енергоблоці запам'яталася Володимиру Харченку на все життя. Своєрідне «бойове хрещення» проходило

РЕАКТОР — НЕ ТРАКТОР

На ХАЕС важко розподілити обладнання на основне і другорядне. Якщо з годинника видалити хоча б один механізм, він не буде відповідати своєму призначенню. Так і у системах електростанції. Про велику відповідальність ремонтного персоналу за своєчасне лагодження тепломеханічного устаткування реакторного цеху пам'ятає кожен його працівник. Їх роботу десять років спрямовує Олександр Калінчак. У зв'язці з ним начальники дільниць: Ігор Костюк, Ігор Причта та Богдан Головчак. Колектив підрозділу бере участь у ремонті та обслуговуванні насосів реакторного цеху.

Кілька років тому Хмельницьку АЕС відвідала делегація представників Корпорації з ядерної енергетики «Цзянсу» Китайської Народної Республіки. Метою візиту було перейняти досвід наших спеціалістів у проведенні монтажу та демонтажу блока захисних труб без заповнення басейну мокрого перевантаження водноборним розчином. На нашій станції ця технологія запроваджена 1990 року. Як показала практика, від цієї технології є значний економічний ефект, який характеризується економією часу та обмежує залучення додаткових трудових ресурсів. На діючих китайських енергоблоках корпорації під час планово-попереджувальних ремонтів монтаж та демонтаж блока захисних труб здійснюється під водою. Під час відвідин Хмельницької АЕС китайські спеціалісти цікавились досвідом працівників цеху з ремонту тепломеханічного устаткування реакторного відділення у проведенні означених операцій.

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВИРОБНИЧОГО ТИЛУ

Саме так лаконічно можна охарактеризувати роботу колективу дільниці підготовки комплектації виробництва, якою опікується Петро Алексюк. Без послуг дільниці не може обійтися жоден підрозділ електростанції у ремонтний і міжремонтні періоди. Всі товарно-матеріальні цінності, які надходять на ХАЕС, проходять вхідний контроль. Інформація про їх наявність передається керівництву основних цехів. Поповнення складів здійснюється на основі річної заявки. За словами начальника дільниці, штат підрозділу порівняно нечисельний — 27 людей, але здатний на сто відсотків виконати покладені на нього обов'язки. До складу дільниці входять три групи, працівники яких займаються обліком і збереженням товарно-матеріальних цінностей, комплектацією та забезпеченням виробництва. Гарні результати демонструють інженери Віктор Камчатний, Олександр Парфенюк, Олександр Шевцов, комірник Ольга Ільчук, слюсарі Василь Степанишин, Сергій Розварський, майстер Володимир Гарбузюк та інші.

Дільниця підготовки комплектації виробництва — єдиний підрозділ на електростанції, де є в наявності автонавантажувачі. У постійній експлуатації перебувають чотири з них. Під час ремонтних кампаній слюсарям, які їх обслуговують, доводиться працювати у три зміни. В основному вони займаються доставкою на ревізію демонтованого обладнання, постачають в цехи запасні деталі. Під час ремонту трапляється, що для транспортування великогабаритного оснащення керівництво дільниці замовляє у станційних залізничників спеціальну платформу.

ОБРІЇ РЕМОНТНО-МЕХАНІЧНОГО

Виробничий тил електростанції забезпечує ще один підрозділ — ремонтно-механічний цех. Тут трудяться представники різних професій — токарі, верстатники, слюсарі, інженерно-технічний персонал. Вони займаються організацією процесів та виготовленням запасних деталей для складних пристроїв та систем, від надійної роботи яких залежить стабільна робота енергоблоків. Особлива відповідальність — участь у ремонтних кампаніях, коли треба виконувати численні замовлення від ремонтних служб. У середньому за один планово-попереджувальний ремонт їх доводиться виконувати більше тисячі. У розв'язанні важливих виробничих завдань начальнику цеху Миколі Караушу допомагають інженери-технологи Тетяна Окорська, Сергій Бордюг, майстри Олександр Богуш, Віктор Бойко, Леонід Русаков, Сергій Макарчук, Сергій Цвєтков. У колективі ремонтно-механічного цеху є багато справжніх професіоналів, які можуть виконувати складні та відповідальні завдання.

МІСІЯ — БУДУВАТИ

Кожен підрозділ Хмельницької АЕС має свої функції. Навіть якщо він і не належить до рангу основних, його загальна користь не применшується, бо на діючій електростанції всі виробничі процеси взаємопов'язані. І невеликий «збій» у загальному ланцюжку послідовності технологічних операцій може вплинути на роботу одного з енергоблоків. Такі реалії життя добре усвідомлює начальник ремонтно-будівельного управління Володимир Кандабаєв, який двадцять два роки поспіль обіймає цю посаду. Допомагають скеровувати процес головний інженер Андрій Нагорний та заступник начальника Ірина Пацаловська.

У 2004 році ремонтно-будівельне підприємство перейменовано у ремонтно-будівельне управління, яке увійшло до складу енергоремонтного підрозділу. Відтак було створено нові структурні одиниці, працівники яких забезпечують планування та підготовку робіт з поточного та капітального ремонтів і реконструкції будівель та споруд; здійснюють контроль за забезпеченням дільниць і робочих місць оперативними та іншими журналами, інструкціями, технологічними картами, схемами, плакатами, попереджувальними знаками з охорони праці; виконують ремонтно-будівельні, оздоблювальні роботи, реконструкцію будівель і споруд, антикорозійне покриття обладнання, встановлюють і розбирають риштування, як для виконання робіт РБУ, так і для підрядних організацій, проводять піскоструйне очищення і антикорозійний захист внутрішніх поверхонь закритих посудин. Великий обсяг робіт проводиться на таких об'єктах, як реакторне і турбінне відділення блоків №1,2; спецкорпус; очисні споруди «брудної зони»; пускорезервна котельня; естакади технологічних трубопроводів тощо. Працівники дільниці №3 виконують ремонтно-будівельні, оздоблювальні роботи на різних об'єктах. У складі ремонтно-будівельного управління є планово-економічне бюро, виробниче бюро, будівельна лабораторія.

Електрозварювальник ручного зварювання 5 розряду служби зварювання Сергій ПРУТ

Майстер з ремонту РТУ 1 групи дільниці з ремонту та технічного обслуговування турбінних установок Андрій ДЕМЧУК

ВАЖЛИВИЙ КОЖЕН КРОК

Життя п'яти тисяч нетішинців напряму пов'язане з Хмельницькою АЕС. Зі свого боку кожен п'ятий з цього числа працює у енергоремонтному підрозділі, який вважається найчисельнішим на електростанції. Тут діє шість цехів, три відділи та три служби, одна дільниця та інші структурні підрозділи. Зараз обов'язки начальника підрозділу виконує заступник головного інженера з ремонту Валерій Лисенко. У налагодженні виробничого процесу йому допомагають головний інженер Олександр Нікітчук, заступник начальника Дмитро Міщенко та заступники головного інженера Олександр Омельчук, Василь Кирилюк.

Численним успіхам колективу енергоремонтного підрозділу його керівництво завдячує своїм колегам, які безпосередньо опікуються діяльністю цехів та служб. Часто можна почути гарні відгуки про організаторські здібності начальника цеху з ремонту тепломеханічного устаткування хімічного цеху Віктора Веселова, начальника цеху з ремонту і технічного обслуговування вентиляційних систем і кондиціювання Івана Коберника, начальника цеху з ремонтного обслуговування та експлуатації вантажопідіймальних механізмів Володимира Генсінського, начальника оперативно-ремонтної служби Олега Ковалишина, начальника служби зварювання Сергія Іванова, начальника служби спеціальних і монтажних робіт Миколу Радюка, начальника служби з ремонту загально-станційних об'єктів Миколу Лисицю, начальника дільниці теплоізоляції Ігоря Рокицького та інших. У підпорядкованих їм колективах трудиться велика когорта справжніх знавців своєї справи, які охоче передають свій виробничий досвід молодим спеціалістам.

І НЕ ТІЛЬКИ ВИРОБНИЧИМИ БУДНЯМИ...

У колективі енергоремонтного підрозділу вже давно зародилась профспілкова традиція участі працівників у спортивних та культурно-мистецьких заходах. На особистому рахунку його представників найбільше спортивних перемог. Про це свідчать кубки, медалі, вимпели, дипломи та грамоти, виставлені у приймальні начальника підрозділу.

Колектив енергоремонтного підрозділу неодноразово визнавався переможцем у станційній спартакіаді. У традиційному пробігові від ХАЕС до фінішної стрічки на стадіоні «Енергетик» наймасовішою є команда ЕРПу. В колективі є діючі спортсмени, які захищають славу підрозділу на республіканських і світових спортивних форумах. Зокрема, майстер, спорту міжнародного класу з самбо слюсар Олександр Брус захищає кольори не лише підрозділу, а й Хмельницької області.

Серед спортивних досягнень начальника дільниці цеху з ремонту тепломеханічного устаткування турбінного цеху Олександра Веремійчука — підкорення найвищої точки Кавказу — гори Ельбрус. Він брав участь у складних гірських сходженнях і цього навчає підростаюче покоління при спортивному клубі «Пульсар», діяльністю якого опікується колишній начальник енергоремонтного підрозділу Михайло Ковальчук.

Дещо незвичний вид туризму обрав для себе начальник дільниці з підготовки та комплектації виробництва Петро Алексюк — відвідування святих місць у різних країнах. За кілька останніх років він відвідав святині Ізраїлю, Китаю, став свідком сходження Благодатного Вогню, а також взяв перші уроки у майстрів ушу легендарного монастиря Шаулінь. Його колега по роботі інженер Тетяна Шибалова зуміла відчути силу земного тяжіння, коли вперше відважилась на стрибок з парашутом з літака.

У працівників енергоремонтного підрозділу є багато інших цікавих захоплень. Вони допомагають черпати наснагу для життя і трудових звершень.

Олександр ШУСТЕРУК

ОФІЦІЙНО

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ
ПОСТАНОВА
від 29 грудня 2014 р. № 717
Київ

Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 10 вересня 2008 р. №831

Кабінет Міністрів України **постановляє:**

1. Внести до постановляючої частини постанови Кабінету Міністрів України від 10 вересня 2008 р. №831 «Про доплати особам, які працюють у зоні відчуження» (Офіційний вісник України, 2008 р., №71, ст. 2384; 2011 р., №73, ст. 2740; 2012 р., №81, ст. 3272; 2013 р., №41, ст. 1477; 2014 р., №47, ст. 1238) такі зміни:

1) абзац перший викласти у такій редакції:

«Установити, що у період з 1 січня 2015 р. до 1 січня 2016 р.:»;

2) в абзаці другому цифри і слова «150 відсотків мінімальної заробітної плати» замінити цифрами і словом «1827 гривень»;

3) абзаци другий і четвертий після слів «Державної служби з надзвичайних ситуацій» доповнити словами «Державного агентства з управління зоною відчуження».

2. Ця постанова набирає чинності з 1 січня 2015 року.

Прем'єр-міністр України А. ЯЦЕНЮК

ЗВЕРНЕННЯ ГОЛОВИ ФЕДЕРАЦІЇ ПРОФСПІЛОК УКРАЇНИ

На виконання рішення Президії Федерації профспілок України Голова ФПУ Григорій ОСОВИЙ 6 січня ц.р. звернувся до Президента України Петра ПОРОШЕНКА з листом, в якому висловив надзвичайну стурбованість профспілок прийнятими Верховною Радою Державним бюджетом України на 2015 рік та низки законів, які містять положення щодо обмежень у соціально-трудовій сфері.

Найпринциповішу незгоду профспілок викликають норми щодо «замороження», а по факту на третину зменшення реальних розмірів основних державних соціальних стандартів і гарантій:

— прожиткового мінімуму;

— мінімальної заробітної плати;

— мінімальної пенсії;

— а також тарифу І розряду ЄТС працівника бюджетної сфери на рівні грудня 2013 року.

Особливу увагу ФПУ звертає на те, що наявні реформаторські ініціативи і прийняті закони не містять заходів щодо мотивації громадян до праці в легальній економіці, до зростання кількості робочих місць на вітчизняних промислових підприємствах, а рішення щодо скасування мотивації роботи на селі, дострокового виходу на пенсію, скорочення працівників державної служби і позбавлення фінансової підтримки санаторно-курортної системи призведуть до поповнення лав безробітних, особливо серед молоді.

Враховуючи те, що до 15 лютого ц.р. Кабінет Міністрів України має внести на розгляд до Верховної Ради України пропозиції щодо змін до Державного бюджету України на 2015 рік, лідер українських профспілок закликав Главу держави підтримати проведення в країні ефективного соціального діалогу задля пошуку компромісів і збалансування інтересів громадян, бізнесу і держави з метою захисту конституційних прав громадян.

ІНФОРМУЄ МІНСОЦПОЛІТИКИ УКРАЇНИ

Призупинено програму безкоштовного харчування дітей-чорнобильців у школах

З 1 січня 2015 року функцію з організації безплатного харчування потерпілих дітей, які навчаються у закладах на радіоактивно забруднених територіях, від Міністерства соціальної політики передано на регіональний рівень. У Мінсоцполітики переконані: це сприятиме удосконаленню механізму використання коштів державного бюджету для виконання програм, пов'язаних із соціальним захистом громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи. А тому наприкінці минулого року міністерство виступило з відповідною ініціативою й уряд підтримав її — у рамках проведення реформи місцевого самоврядування й територіальної організації влади в країні, прийнявши постанову від 29 грудня 2014-го №716.

Постановою, зокрема, були внесені зміни до Порядку використання коштів держбюджету для виконання «чорнобильських» програм.

Передбачено, що Мінсоцполітики, як головний розпорядник бюджетних коштів, здійснюватиме розподіл коштів розпорядникам бюджетних коштів нижчого рівня, а саме — обласним структурним підрозділам з питань соціального захисту населення, — пропорційно чисельності потерпілих дітей. У свою чергу, згадані структурні підрозділи укладатимуть договори та здійснюватимуть оплату послуг організаторам харчування на підставі актів про надані послуги, погоджених із керівниками навчальних закладів та завірених відділом освіти за місцем розташування навчального закладу.

Оскільки для налагодження цієї роботи потрібен певний час (орієнтовно процедура закупівель триватиме 2,5 місяця), Мінсоцполітики інформує, що з 12 січня харчування потерпілих дітей призупиняється. Дітям, які не забезпечені харчуванням, буде здійснено виплату щомісячної грошової компенсації у розмірах, передбачених постановою Кабінету Міністрів від 8 лютого 1997 року №155 «Про порядок та розміри компенсаційних виплат дітям, які потерпіли внаслідок Чорнобильської катастрофи»: віком від 6 до 10 років — 180 грн., від 11 до 14 років — 185 грн., від 15 до 18 років — 190 грн. на місяць, пропорційно навчальним дням (необхідний обсяг коштів передбачений у державному бюджеті на 2015 рік).

Для отримання зазначеної компенсації батькам дітей необхідно звернутися до підрозділів з питань соціального захисту населення райдержадміністрацій (за місцем реєстрації) з відповідною заявою та довідкою із навчального закладу.

ТРУДОВА І ВІЙСЬКОВА СОЛІДАРНІСТЬ

С верой в лучшее будущее

Каким был для трудового коллектива 2014 год, рассказал исполняющий обязанности директора Ингульской шахты Валерий ЕВДОКИМОВ:

— Год был достаточно плодотворным, но очень тяжелым, особенно конец года. Можно сказать, что мы столкнулись с трудностями, аналогичными концу 90-х — началу 2000-х годов. Вместе с тем могу сказать, что основные показатели и плановые задания коллективом выполняются, что нашло свое отражение в наполнении фондов и бюджетов всех уровней. За 11 месяцев 2014 года шахта заплатила почти 63 миллиона 320 тысяч гривен налогов. Думаю, что это очень существенный показатель. К слову, все пункты Коллективного договора ГП «Восточный ГОК» выполняются в соответствии со сроками. Напомню, что в этом году руководством комбината было принято и выполнено решение о подъеме размера заработной платы на 20%. Все социальные программы на шахте выполнены полностью.

Было трудно, но многое удалось сделать, так сказать, на будущее. В конце года нам удалось запустить в эксплуатацию современную буровую установку «Robbins». Пробурено первые 90 погонных метров скважин. В будущем они будут использованы для закладочных работ или для блочного выщелачивания.

25 декабря 2014 года на шахте были сданы в эксплуатацию объекты горно-капитальных работ по Мичуринскому и Центральному месторождениях.

В 2014 году было проведено экспериментальное камуфлетное взрывание вееров второй очереди «Блока 1-75-79» в этаже «210 — 255», что позволит уменьшить объемы горнопроходческих работ при подготовке рудных залежей для отработки методом подземного блочного выщелачивания.

В отведенные сроки и в запланированном объеме были проведены майские ремонты по замене устаревшего оборудования.

Ингульская шахта ведет, можно сказать, активную информационную работу. В этом году на шахте побывали руководители области, министр экологии, иностранные делегации, журналисты и представители общественности.

К сожалению, необходимо вести речь и о сложностях, связанных с ведением боевых действий на Донбассе, что нарушило наши привычные связи с поставщиками, но, главное — в Вооруженные Силы Украины было мобилизовано 24 работника предприятия, как ИТР, так и рабочих. В сентябре коллектив понес невосполнимую утрату. При обороне Донецкого аэропорта героически погиб начальник участка гидрозакладки, капитан украинской армии Олег Борисович Кулыгин. Коллектив оказал семье погибшего материальную помощь. Для наших воинов на шахте было собрано более 250 тысяч гривен, на которые закуплено военное снаряжение и одежда и оправлено на передовую.

Хочу от всего коллектива Ингульской шахты пожелать нашим бойцам победы и скорейшего возвращения в свои семьи и в родной коллектив живыми и здоровыми, а всех горняков шахты, наших коллег со Смолинской и Новоконстантиновской шахт, всех работников и руководство ГП «ВостГОКа», ветеранов производства хочу поздравить с Новым годом, пожелать всем, прежде всего, установления мира в нашей стране, спокойствия и благополучия семьям, здоровья, любви и уважения, радости и улыбок и, конечно же, веры в завтрашний день.

Сергей ПОЛУЛЯХ

Подарунок для воїнів-земляків

За повідомленням газети «Сільське життя плюс», однієї з найтиражніших у Кіровоградській області, селяни Новогригорівської сільської ради Маловисківського району, разом з підприємцями селища Смоліне придбали автомобіль УАЗ для воїнів-земляків, які беруть участь в бойових діях на сході України.

Усі необхідні ремонтні роботи виконали фахівці автобази Смолінської шахти ДП «СхідГЗК» на чолі з начальником дільниці Василем Ткаченком. Раніше на автобазі шахти за кошти підприємства вже ремонтували бойову техніку із зони АТО.

ГАРАНТУВАТИ ТРУДОВІ Й СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНІ ПРАВА ЛЮДИНИ

Україна стає країною інвалідів... праці?

У грудні 2014 року з нагоди відзначення Міжнародного дня прав людини Федерація профспілок України організувала круглий стіл, присвячений стану дотримання, гарантій, захисту трудових та соціально-економічних прав в Україні. До участі в обговоренні долучилися не лише членські організації ФПУ, об'єднання профспілок та роботодавців, а й представники громадськості, науковці, представники Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини, Міністерства соціальної політики, Держпраці, Держгірпромнагляду, Національної академії прокуратури, Пенсійного фонду України.

Загальна декларація прав людини — це фактично основа розбудови базових принципів забезпечення прав людини в усьому світі. Вона прийнята у 1948 році і була прямим наслідком жахливого досвіду Другої світової війни і вперше сформулювала права, які повинна мати кожна людина. Документ спочатку мав рекомендаційний характер, включав 30 статей, зміст яких уточнювався та розвивався через інституції міжнародних угод, регіональних та національних конституцій та законів. Декларація визначила права в усіх сферах життєдіяльності людини: політичній, економічній, соціальній, культурній. Переважна кількість цих прав імплементована у Конституції України у 1996 році, й у подальшому вони знайшли свій розвиток в інших законодавчих актах.

У Декларації вказується, що «всі люди народжуються вільними у своїй гідності і правах». Права не даруються урядами, а надані кожній людині від народження. Уряди, владні інститути мають захищати ці права.

У фокусі виступу Голови Федерації профспілок Григорія Осового стало питання забезпечення прав соціально-трудової сфери та системи соціального забезпечення. Голова ФПУ навів невтішний статистичний аналіз, підготовлений за повідомленнями з місць профспілкового активу, технічних, правових інспекторів, за соціологічними дослідженнями.

«За останні 10 років кількість людей, які працюють в умовах, що не відповідають визначеним законодавством з охорони праці, зросла удвічі і становить понад 3 млн. осіб. Так, у 2013 році у незадовільних санітарно-гігієнічних умовах трудилися у видобувній промисловості — 71% працюючих, у металообробній галузі — 53%, в хімічній галузі — 41%, в енергетиці — 33%.

Сьогодні, у зв'язку з військовими подіями на сході України, ситуація на виробництві ще гірша. «На жаль, сотні людей гинуть на «мирних» виробництвах. Хоча в Україні у цілому зменшилася кількість підприємств і чисельність зайнятих на повний робочий день — сьогодні це фактично лише 10 млн. працюючих, проте до 1990 року громадян, які мали повну зайнятість, було 27 мільйонів (фактична кількість працюючих скоротилася у 2,5 разу), частота нещасних випадків зі смертельним наслідком зросла у 2,6 разу. Те, що люди травмуються на виробництві або отримують професійні захворювання, передчасно вибувають з трудового життя, — не лише біль для родин, — це втрата трудового потенціалу України, яка стала країною інвалідів. За офіційною статистикою, 2,6 мільйона громадян — це інваліди, 12 тисяч осіб — офіційні інваліди праці. При цьому ганебним є той факт, що більшість нещасних випадків приховуються від розслідування. Якщо дотримуватися розрахунків МОП, в Україні більш як у сотню разів занижено кількість випадків загального травмування. Як наслідок, і працівники, й сім'ї працівників залишаються без належного захисту».

На заході зазначалося, що трудові права порушуються, насамперед, через відсутність ефективного контролю за робочими місцями. Причиною цього є те, що на початку 90-х років держава позбавила профспілки права контролю, як технічного, так і правового, за робочим місцем, позбавила права зупинення виробництва у тих випадках, коли йшлося про загрозу життю й здоров'ю працівників.

Указувалося також, що зменшується число тих, хто за своїм обов'язком, професійними правами має забезпечувати державний контроль на виробництві. За останні 9 років Держгірпромнагляд 8 разів було реорганізовано, скорочувалося фінансування, тому що, виходячи з кількості офіційно взятих до обліку виробничих травм, це для держави були не ті «обсяги». «А сьогодні встановлюються нові законодавчі обмеження щодо доступу для інспектування на робочих місцях. Так, змінами до Закону України «Про Державний бюджет на 2014 рік» встановлено, що перевірка підприємств, установ та організацій, а також

фізичних осіб-підприємців контролюючими органами здійснюється протягом серпня-грудня 2014 року виключно за умови дозволу Кабінету Міністрів України, або за заявкою самого суб'єкта господарювання щодо необхідності перевірки. Тобто і чисельність контролюючих органів зменшилася, і встановлено жорсткі обмеження відвідування та інспектування на робочих місцях», зазначив Г. Осовий.

Профспілки не можуть з цим погодитися. Федерацією профспілок було подано скаргу до Міжнародної організації праці щодо невідповідності дій уряду до ратифікованих угод МОП, які встановлюють правила про безперешкодні відвідування у будь-який час для інспектування робочих місць, особливо у тих випадках, коли є передумови загрози життю і здоров'ю працівників.

Комітет експертів МОП тричі за останні роки повертався до факту порушення Україною Конвенції МОП №81 про інспекцію праці у промисловості й торгівлі (Конвенцію ратифіковано Законом №1985-IV (1985-15) від 08.09.2004). Міжнародна організація праці запропонувала уряду України невідкладно привести Закон «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності» (№877-V від 05.04.07) до положень зазначеної конвенції. Проте жодних урядових рішень поки що не прийнято.

На засіданні наголошувалося: чи буде достатньо сил і доброї волі у суспільства змінити ситуацію, залежатиме від спільної активності профспілок, соціальних інституцій та громадськості.

«Саму реформу інспекції праці, яку започатковано в Україні за практикою європейських країн, так звану інтегровану інспекцію праці, що складатиметься зокрема з технічних інспекторів, фахівців, які опікуються питаннями гігієни праці, виробничого середовища, профспілки сприймуть лише за умови, що будуть включені положення, які опрацьовані профспілками та громадою. Натомість сьогодні ми не можемо бути впевненими, що уряд погодиться з такими напрацюваннями, оскільки передумови залучення інвестицій в Україну будь-якою ціною, у тому числі ціною ігнорування добросовісного інспектування робочих місць, домінують над здоровими починаннями».

У рамках круглого столу представниками профспілок та соціальних інституцій було обговорено й інші питання забезпечення прав громадян: об'єктивного визначення величини прожиткового мінімуму, величини та отримання пенсій, реалізації державних соціальних гарантій та виплат, у тому числі на окупованих та непідконтрольних Україні територіях.

З огляду на важливість гарантованого забезпечення трудових і соціально-економічних прав людини, учасники круглого столу за результатами обговорення підготують Рекомендації Президенту України, Верховній Раді та Кабінету Міністрів.

Лілія СОКОЛОВА

ВОЛОНТЕРСЬКА МІСІЯ АТОМПРОФСПІЛКИ УКРАЇНИ

«Дякуємо усім небайдужим людям!»

Такі слова чули ми від тих, хто захищає нині від ворога рідну Україну. Кажемо їх і ми, волонтери Атомпрофспілки, усім, хто допомагає захисникам нашої Вітчизни

(Закінчення. Початок на 1-й стор.)

Проконсультувавшись з експертами, волонтери придбали якісну оптику.

Розвантаживши привезену гуманітарку для «Азова», працівники інформаційної служби запросили нас на чай. Поспілкувалися з її начальником Степаном з позивним «Байда», військкором Романом («Зухель») та працівником науково-аналітичного центру з позивним «Оберіг». Останній назвався колгоспником із Запорізької області. Розповідь щирою українською мовою була про те, як його життя (зрештою, як і усіх нас!) змінив Майдан. По той бік барикад на неоголошеній війні опинилися не тільки найманці з російським і чеченським акцентом, місцева «гопота», а й свої доморощені міліціонери. «Вони не за ідею воюють, не за якусь там ідентичність. Вони обстоюють своє право мене грабувати, — каже «Оберіг». — Я називаю їх «сепараторами». Сепаратор — пристрій, що провіює молоко і відбиває масло, ось за те «масло» вони і воюють. Я жив ближче до Донецька, ніж до Запоріжжя, і їздив торгувати до шахтарської столиці. Щоб потрапити туди через міліцейські пости за часів Януковича, треба було півсвині, яку віз на продаж, або ж п'ять лотків яєць із 15, віддати не якомусь там криміналу, а тим, хто захищати нас зобов'язаний був.

Тонна вугілля із копанки коштувала 70 грн., доки довозив її до села, що за 120 км, ціна «підскакувала» до 1400 грн. Мій добрий знайомий, який працював монтером у театрі, у вільний від роботи час їздив старенькою відремонтованою «газелькою» ставити вікна. Міліціонери зупиняли його і вимагали гроші. За що? — запитував. Ти ж заробив — віддай,— цинічно відповідали. Ось проти чого народ повстав, проти чого зараз воює. Якщо влада не виконує свої функції у державі, вона повинна бути знищена. Ніхто не має права здирати гроші з тих людей, які створюють блага, чесно трудяться. Крадуть і донині. Те, що надходить до вояків через офіційні структури, розкрадається. Тому надія тільки на волонтерів. Якщо хто і врятує нашу державу, то небайдужі, чесні люди».

Військкор Роман у «Азові» з липня минулого року. Зізнається, що перебування тут для нього — велика честь. Родом із Росії, політолог за освітою, з бійцями підрозділу спілкувався відтоді, коли вони ще називалися «чорними чоловічками» на противагу «зеленим чоловічкам» з Криму. На батьківщину повертатися не можна, бо це означає здатися у полон. Там його звинувачують у найманстві, вдома було вчинено обшук. Роман сподівається отримати українське громадянство. Знайомий з багатьма росіянами, які воюють на боці України в інших добровольчих батальйонах.

— Полк «Азов» спочатку мав назву батальйон «Слобожанщина», — розповідає начальник інформаційної служби з позивним «Байда». — Ми думали, що будемо партизанити, самі здобуватимемо зброю, готувалися до цього, тренувалися. В один із бойових виїздів до Маріуполя потрапили у засідку, нас обстріляли. Це було у травні. Відтоді і з'явилася назва «Азов», який нині є полком територіальної оборони.

Нам запропонували своєрідну екскурсію територією, де базується військовий підрозділ. Це таке собі мале «Межигір'я» Януковича за часів його губернаторства з сауною та басейном, з екзотичними, напрочуд красивими і доглянутими деревами. У приміщенні з каміном збереглися навіть подарунки з дарчими написами від «холопів» колишньому господареві області. У гаражі, більше схожому на ангар, нині ремонтують техніку. Минулого разу ми познайомилися тут з волонтерами з Київської автосотні, які допомагали воякам ставити на колеса понівечені машини. У просторій, світлій їдальні (напевно, була банкетним залом) харчуються бійці. Продуктів, завезених волонтерами, вистачає сповна.

Коли закінчиться війна, тут, на березі Азовського моря, з розкішними пляжами і чистим повітрям, неодмінно має бути база відпочинку чи реабілітаційний центр для тих, хто нині боронить від ворога нашу державу, а не чергове «Межигір'я» для високого посадовця.

…Далі з гуманітарним вантажем ми попрямували до військової частини протиповітряної оборони. Передача вантажу відбувалася під звуки стрілянини неподалік. То на навчальному полігоні тренувалися бійці.

Закуплені на кошти профкому ППО ВАТ «Київенергопроект» рації для військових були передані нашими маріупольськими колегами ще напередодні приїзду до в/ч. Командир частини Анатолій Миколайович щиро дякував за них від імені усього особового складу. А також за привезені якісні теплі зимові комплекти верхнього одягу та білизни, бурки, рукавиці, шкарпетки… Для холодних маріупольських зим з пронизливими вітрами зимовий одяг військовим — найнеобхідніша річ. Нею вдалося забезпечити трохи менше половини особового складу, тому зібрані у подальшому кошти підуть і на придбання зимової форми, яку військовим ніхто не видає. У цій частині за контрактом служать, здебільшого вихідці із східних областей держави. І якщо кожний регіон України опікується «своїми» вояками, то цим хлопцям допомогти, фактично, нікому.

Сюди ми доправили не тільки теплі речі, а й солодкі подарунки від профкому працівників ЦК Атомпрофспілки та небайдужих киян. Роздали дитячі вітальні листівки. Військовики зголосилися написати слова подяки маленьким школярам. І зробили це у досить незвичний спосіб — своє послання вони залишили на першій шпальті газети Міністерства оборони «Народна армія», яку ми передали 2-Б класу (класний керівник Тетяна Карпенко) школи №3 міста Києва зі знімками вдячних захисників Вітчизни.

Сьогодні хотілося б назвати усіх тих, далеких від нашої атомної профспілкової організації людей, які надавали допомогу волонтерській групі — грошима, теплими речами, продуктами харчування, ліками, солодощами, засобами гігієни, оберегами, сувенірами. Це Тетяна Міхненко, Поліна Годун, Олена Вереітінова, дві Ірини — Бойцова та Зубець.

З дня опублікування у грудні у газеті «Атомник України» благодійного рахунку упродовж буквально двох тижнів надійшли кошти у сумі 68 тис. грн.: від лікаря-волонтера Михайла Пасічного, бізнесмена-українця з Польщі Олександра Дейнеженка, профспілкової організації НПП «Черемоський», чернігівських фірми «Лідер-фрост» (директор Олег Шило), приватного підприємця Олександра Нечая, апарату ЦК Атомпрофспілки, редакції газети «Атомник України», профкому ДП НАЕК «Енергоатом», було і чимало анонімних надходжень. Дякуємо за кожну перекказану та передану гривню. Адже зігріває наших бійців не тільки теплий одяг, а й теплота наших сердець, бажання допомогти, наша небайдужість.

Розвантаження гуманітарної допомоги у частині протиповітряної оборони Збройних Сил України

Зброя у руках бійця «Азова», котрий стоїть поруч з волонтерами Атомпрофспілки, на рік старша за нього

У той час як численна група бійців «Азова» вирушила на полігон відточувати бойову майстерність, інші добровольці опановувалиази ведення бою з мінометa (до речі, захопленого у ворога)

Вітальні листівки бійцям від школярів

Пса за кличкою Ганс привезли в «Азов» з-під Іловайська. У полку дві такі німецькі вівчарки. Їх нинішній господар Євген, який родом з Луганської області, розповідає, що у мирному житті у нього теж був собака цієї ж породи — розумний і відданий. «Якщо їх навчити, то вони зможуть служити на блокпостах, патрулювати вулиці, шукати вибухові речовини», — каже Євген

У малому «Межигір'ї» Януковича на березі Азовського моря, де розташований полк територіальної оборони «Азов»

ВОЛОНТЕРСЬКА МІСІЯ АТОМПРОФСПІЛКИ УКРАЇНИ

Давній партнер Атомпрофспілки і казначей волонтерської групи Сергій Коваль розповів, що чернігівські підприємці, яким було замовлено пошиття 20 комплектів теплої форми для військовослужбовців у зону АТО, знизили ціну на вироби з 780 грн. до 480 грн. і виконали замовлення за 10 днів. Продавці на чернігівських ринках робили значні знижки на товари, які закупляли волонтери для бійців АТО, ще й передавали їм щирі слова подяки за мужність і стійкість у боротьбі з ворогом.

До речі, чернігівці з початку бойових дій на сході країни опікуються земляками, які там воюють. Один з військових підрозділів, 41-й окремий мотострілецький батальйон, перебуває нині під Волновахою. Тут проблема з автотранспортом, захисники просять волонтерів допомогти придбати хоча б старий УАЗик — найбільш прохідний засіб у їхніх умовах. Коштує такий транспорт у межах 25 тис. грн.

Жінкам особливо пасує солдатська форма. Фельдшер Галина СИНЄОК та старший солдат Вікторія ЛЮБЧЕНКО

Сподіваються на допомогу волонтерів Атомпрофспілки України та профкому ДП НАЕК «Енергоатом», якому керівництво батальйону висловлює щиру подяку за пічки-«буржуйки», виготовлені на Прилуцькому заводі та придбані на кошти профспілкової організації атомників. Ці дуже якісні і надійні пічки обігрівають бійців, що дуже символічно — тепло від атомників і до солдатських бліндажів та окопів дістає.

Людмила ГАП'ЮК, фото автора

З маріупольськими волонтерами Михайлом ПАСІЧНИМ, Іриною ПРУДКОВОЮ та журналісткою Заріною АКОПЯНЦ з львівського «Телеканала новин 24»

ПІДТРИМАЙ УКРАЇНСЬКИХ ЗАХИСНИКІВ

Воїнам АТО — хліб-сіль від южноукраїнських атомників

Хлібом-сіллю учергове зустріли представники колективу ВП ЮУАЕС військовослужбовців, які повернулися із зони АТО. Урочисте вшанування бійців військової частини, що охороняє Южно-Українську АЕС, — учасників четвертої ротації — відбулося наприкінці грудня 2014 року.

Десятеро військовослужбовців підрозділу Національної гвардії України №3044 виконували військово-бойові завдання із захисту державного суверенітету та територіальної цілісності держави в зоні проведення антитерористичної операції з 6 листопада по 15 грудня. Усі вони — добровольці, у військовій частині виконували функції контролерів, а в зоні АТО 40 днів і ночей несли бойове чергування на одному з блокпостів за 8 км від міста Слов'янськ. Южноукраїнських героїв — Олександра Мельничука, Олександра Пономаренка, Олександра Чорная, Андрія Гілку, Івана Немлія, Сергія Сальнікова, Сергія Чабана, Юрія Ткаченка, Олександра Вознюка та Костянтина Котляренка — щиро вітали колеги-військові, представники міського виконавчого комітету, адміністрації та профкому Южно-Українського енергокомплексу. Усіх їх нагороджено Листами подяки міського голови, а також пам'ятними подарунками та фінансовою допомогою від адміністрації і профкому ВП ЮУАЕС. «У нас склалася гарна традиція урочисто зустрічати своїх воїнів. Впевнений, що саме на таке ставлення заслуговують ті, хто чесно виконує справжню військову роботу, — зазначив у привітальному слові генеральний директор ВП ЮУАЕС Володимир Лісніченко. — Адже в надскладних умовах війни ви гідно витримуєте всі фізичні, психологічні та моральні навантаження».

У тому, що бійці всіх чотирьох ротацій військової частини 3044 повернулися додому живими та здоровими, очільник енергокомплексу вбачає велику заслугу командирів, які передали своїм підлеглим необхідні знання та вміння.

Очолював чергову групу бійців у зоні АТО заступник командира з інженерно-технічного забезпечення та зв'язку військової частини 3044 підполковник Олександр Мельничук. Приймаючи вітання з поверненням у повному складі та слова подяки за гідне виконання поставлених завдань, він зазначив: «Наша команда — одна з наймолодших. П'ятеро южноукраїнських бійців — 1990 року народження. Та попри це на нашу службу не було жодних нарікань. Блокпост, де ми несли чергування, розташований на одному з головних шляхів, яким до зони АТО надходить військова техніка та волонтерська допомога. Тож ми сповна могли оцінити обсяги підтримки наших військових українським народом. Люди дійсно допомагають армії хто чим може. За це їм низький уклін і щире спасибі».

Не залишилася непоміченою й активна участь колективу Южно-Українського енергокомплексу в благородній справі підтримки тих, хто стоїть на захисті суверенітету та територіальної цілісності нашої держави. За вагомий внесок у розвиток Національної гвардії України та з нагоди Дня енергетика генеральному директору ВП ЮУАЕС Володимиру Лісніченку під час урочистої зустрічі бійців АТО був вручений Лист подяки від імені командувача Нацгвардії.

За інформацією командира військової частини 3044 Олега Худолія, надалі до виконання бойових завдань у зоні АТО бійців військових підрозділів, що охороняють атомні станції, не залучатимуть. «У нинішніх умовах охорона наших об'єктів не менш важлива, і командування Національної гвардії це добре розуміє, — наголосив командир. — Що ж до бойових навичок, отриманих нашими бійцями під час несення служби в зоні антитерористичної операції, вони сприятимуть підвищенню боєздатності нашого підрозділу».

Відділ роботи з громадськістю та ЗМІ

АТОМНІ ТРУДОВІ ВІДЗНАКИ

За багаторічну сумлінну працю, високий професіоналізм, вагомий особистий внесок у забезпечення функціонування атомної енергетики України та з нагоди Дня енергетика-2014 274 працівники ДП НАЕК «Енергоатом» нагороджені державними і відомчими відзнаками.

Зокрема: Почесною грамотою Кабінету Міністрів України — 4 працівники. Нагрудним знаком Міненерговугілля України — 2. Почесною грамотою Міненерговугілля України — 7. Грамотою Міненерговугілля України — 6. Оголошена Подяка Міненерговугілля України — 39. Нагрудним знаком «Заслужений працівник атомної енергетики» ДП НАЕК «Енергоатом» — 4. Нагрудним знаком «Почесний працівник атомної енергетики» ДП НАЕК «Енергоатом» — 7. Нагрудним знаком «Відмінник атомної енергетики» ДП НАЕК «Енергоатом» — 14. Відзнакою «За вагомий внесок у розвиток атомної енергетики України» ДП НАЕК «Енергоатом» — 15. Почесною грамотою ДП НАЕК «Енергоатом» — 59. Грамотою ДП НАЕК «Енергоатом» — 59. Листом подяки ДП НАЕК «Енергоатом» — 58 працівників.

ЛЮДСЬКИЙ ВИМІР ЯДЕРНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ

Социальные гарантии персоналу Запорожской АЭС

в 2014 году были оформлены и предоставлены в соответствии с Коллективным договором ГП НАЭК «Энергоатом»

Социальная политика ОП ЗАЭС направлена на формирование в общественном мнении осознания престижности работы в атомной энергетике, сохранения традиций и ценностей корпоративной культуры.

Социальные программы, действующие на Запорожской АЭС, дают работникам гарантию стабильности и уверенности в завтрашнем дне. Более одиннадцати тысяч работников ОП ЗАЭС вносят значительный вклад в развитие энергетики Украины. Достижение высоких производственных показателей поддерживается благодаря настойчивой и профессиональной работе персонала ЗАЭС. Профессионализм работников атомной станции позволяет поддерживать высокий уровень культуры производства, обеспечивает безопасную эксплуатацию энергоблоков, гарантирует энергетическую стабильность государства. Именно поэтому, на Запорожской АЭС традиционно уделяют большое внимание персоналу, понимая высокую значимость роли человека в успехе и процветании предприятия.

В 2014 году 1 135 работникам ОП ЗАЭС предоставлена адресная материальная помощь: на лечение, при рождении ребенка и по уходу за ним, семьям, воспитывающим детей-инвалидов, малообеспеченным семьям, при утрате кормильца-работника атомной станции, на погребение.

Для решения социально-бытовых проблем в 2014 году 308 работникам ОП ЗАЭС предоставлены беспроцентные займы: на неотложные нужды, на улучшение жилищных условий и молодым работникам в возрасте до 30 лет.

Были оздоровлены в санаторно-курортных учреждениях 66 работников ОП ЗАЭС и 32 ребенка работников ОП ЗАЭС, пострадавших вследствие Чернобыльской катастрофы; для решения социально-бытовых проблем оказана адресная материальная помощь 25 работникам, пострадавшим вследствие Чернобыльской катастрофы.

Одним из направлений социальной политики ОП ЗАЭС является поддержка и помощь тем работникам, которые уволены из ОП ЗАЭС в связи с выходом на пенсию. На учете в ОП ЗАЭС состоит 3 786 пенсионеров. В 2014 году одноразовая денежная выплата в связи с выходом на пенсию оформлена и выплачена 152 работникам ОП ЗАЭС.

Всего персоналу Запорожской АЭС выделено более 17 млн. грн.

Особое внимание оказывается ветеранам Великой Отечественной войны, проживающим в городе Энергодаре, в том числе: 41 участник боевых действий (16 инвалидов ВОВ) и 17 ветеранов — бывших работников ОП ЗАЭС. В связи с празднованием 69-й годовщины со Дня Победы в Великой Отечественной войне в 2014 году силами подразделений оказана шефская помощь в виде приобретения стройматериалов и проведения ремонта жилых помещений; оказана финансовая помощь 58 ветеранам Великой Отечественной войны в размере одна тысяча гривен каждому.

Ежегодно в ЗУОиО «Юность», на берегу Азовского моря, организовывается отдых и оздоровление детей работников атомной энергетики. Оздоровление детей в ЗУОиО «Юность» в летний оздоровительный период 2014 года было организовано с 6 июня по 27 августа на протяжении 4 смен. Всего в ЗУОиО «Юность» в 2014 году отдохнули и оздоровились 813 детей, из них: 752 ребенка работников ОП ЗАЭС, 54 ребенка работников ГП НАЭК «Энергоатом» (ОП АЭМ — 35 чел., ОП ХАЭС — 16 чел., ОП СХ — 2 чел., ОП АРС — 1 ребенок), 7 детей жителей города. В рамках благотворительной акции ко Дню защиты детей была организована поездка 41 ребенка из малообеспеченных и социально незащищенных семей г. Энергодара в аквапарк и дельфинарий в пгт Кирилловка.

В рамках реализации социально-имиджевых программ ГП НАЭК «Энергоатом» в апреле 2014 года организован и проведен детский юношеский конкурс «АЕС — Добробут — Батьківщина» среди молодежи городов-спутников АЭС Украины на тему «Україна єдина» — 12 работ победителей от г. Энергодар приняли участие в заключительном этапе конкурса в Киеве; в августе организован и проведен детско-юношеский конкурс среди молодежи городов-спутников АЭС Украины на тему «Нет войне» — 8 работ победителей были направлены в ГП НАЭК «Энегоатом», в результате 1-е место занял учащийся Энергодарского учебно-воспитательного комплекса №5 Михаил Хохлов с рисунком — «Сложная партия».

В 2014 году Запорожская АЭС отмечала 30-летний юбилей, в честь которого были организованы и проведены следующие мероприятия: чествование трудовых династий, заключительный концерт смотра-конкурса «Мы так живем, работаем и отдыхаем», торжественное чествование заслуженных работников и ветеранов труда ОП ЗАЭС, подрядных организаций, торжественный вечер-концерт, посвященный 30-летию Запорожской АЭС и Дню энергетика.

МІЖНАРОДНЕ АТОМНЕ ПАРТНЕРСТВО

Компанія Westinghouse істотно розширює поставки ядерного палива в Україну

КИЇВ, 30 грудня 2014 року. Компанія Westinghouse Electric Company та Державне підприємство «Національна атомна енергогенеруюча компанія «Енергоатом» (ДП НАЕК «Енергоатом») домовились про суттєве розширення поставок ядерного палива на атомні електростанції України до 2020 року. Поглиблена співпраця між компаніями допоможе диверсифікувати поставки ядерного палива на українські АЕС та забезпечить їх надійність та безпеку.

Компанія Westinghouse працює на українському ринку атомної енергетики з 2003 року та забезпечує його кращими світовими зразками продуктів, послуг і технологій. Наразі паливо Westinghouse успішно, безпечно та ефективно експлуатується на Южно-Українській АЕС. Відповідно до умов нового договору, Westinghouse використовуватиме свою всесвітню мережу для виробництва палива та комплектуючих виробів для потреб українського ринку, для чого будуть задіяні виробничі потужності компанії у Сполучених Штатах Америки та Європі.

«Нова угода з ДП НАЕК «Енергоатом» дозволить нашим компаніям продовжити тривале партнерство з метою забезпечити українські АЕС конкурентними та безпечними поставками ядерного палива. Ми очікуємо, що бездоганний результат та висока ефективність нашого палива дозволять нашій компанії збільшити свою долю на українському ринку ядерного палива», — зазначив п. Ів Браше, Президент Westinghouse у регіонах Європи, Близького Сходу та Африки. «Компанія Westinghouse готова забезпечити Україну та решту світового ринку реакторів типу ВВЕР повним комплексом своїх продуктів та послуг, зокрема технологіями цифрового управління, паливом, заправкою, послугами з інспекції, послугами з модернізації та переобладнання атомних електростанцій».

Westinghouse є найбільшим світовим виробником палива для ядерних реакторів з водою під тиском (PWR), у тому числі розроблених Росією водо-водяних енергетичних реакторів (ВВЕР), киплячих ядерних реакторів (BWR) і вдосконалених газоохолоджувальних ядерних реакторів (AGR). На сьогодні Westinghouse постачає ядерне паливо на 145 атомних станцій, 65 з яких розташовані в Європі, і володіє 10 об'єктами з виробництва ядерного палива по всьому світу, зокрема двома в Європі: Springfields Fuels Limited у м. Престон (Ланкашир, Великобританія) і Westinghouse Electric Sweden у м. Вестерос (Швеція).

У ПАМ'ЯТІ НАЗАВЖДИ

З УКРАЇНОЮ ПО ЖИТТЮ

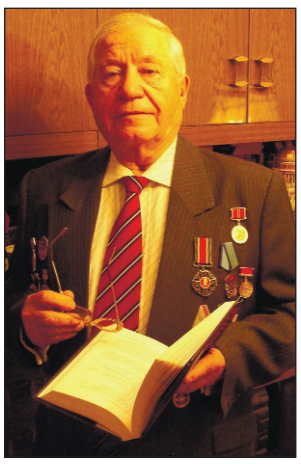

— Михайле Олександровичу, як сталося, що ви, народившись у столиці алмазно-золотоносного краю, приїхали вчитись і жити в Україну?

— Трапилось це не зовсім випадково. Спочатку, коли я закінчував семирічку, батько радив мені вступати в геолого-розвідувальний технікум в Магаданській області, де, скоріш за все, я й здобув би освіту шукача тайгових скарбів. Але в той період батько переїхав до своїх бойових друзів у Кривий Ріг, і я під час літніх канікул побував у нього в гостях. І відразу зрозумів, що рай виявляється є навіть на землі! Бо де ще, просто серед звичайного двору, схиляються гілки з рясними темно-червоними добірними вишнями? Я закінчив школу у Кривому Розі, і поїхав вступати до Києва, в КПІ. Це був п'ятдесят третій рік, час голодний, доводилося підробляти, щоб вижити. Я активно займався боксом, а в інституті спортсменам давали талони на харчування, що рятувало від голоду. Я кілька разів посідав призові місця на першостях з боксу міста Києва, на міжвузівських змаганнях.

Ну а Київ, після суворого Сибіру, здавався просто казковим.

— І все ж після КПІ ви знов поїхали до Сибіру?

— Розподіл тоді в Україні був переважно на дрібні підприємства та в колгоспи, де були мізерні зарплати і жодних умов для проживання. А на атомній станції молодих спеціалістів стимулювали різними доплатами, квартирами, багатшими магазинами у закритому місті-супутнику.

— А повернення згодом до України, приїздом на спорудження Харківської атомної ТЕЦ, було для вас давно запланованим чи це був просто випадок?

— Я здивую вас, але в атомному Главку, мабуть, весь час відчували моє бажання повернутись в Україну. Ще за кілька років до Харкова мені пропонували очолити Хмельницьку АЕС, та тоді щось не склалося. Під Харковом (це за 26 км від мегаполіса) будівництво АТЕЦ починалося з нуля, і за півтора роки вже звели і дві багатоповерхівки для персоналу станції, і з сусідніми господарствами налагодили співробітництво, нормальні ділові стосунки склались і з керівництвом області. До Чорнобиля все ж загостреного атомного страху у людей не було. Спочатку місцеве населення зверталось із запитаннями про можливу небезпеку, та врешті ми знайшли спільну мову. Але аварія на ЧАЕС поставила на Харківській АТЕЦ жирний хрест.

— Як ми знаємо, вас викликало в Чорнобиль тодішнє союзне керівництво буквально в перші дні після катастрофи. Це тому, що у вас був досвід ліквідації таких аварій на Сибірському хімкомбінаті?

— Так, уже в травні 1986 року мене викликали на засідання Урядової комісії для обговорення можливих найефективніших шляхів мінімізації наслідків Чорнобильської катастрофи. Не буду переповідати масштаби трагедії, що трапилась, страшні обсяги вам добре відомі. При цьому я підкреслю, такого масштабу аварій на Сибірському хімічному комбінаті не було. Звичайно, проблеми різні траплялись, навчання з питань подолання аварійних ситуацій проводилися регулярно, щороку спеціалісти усіх рангів здавали різні екзамени, з питань виконання норм ядерної безпеки — найперше. На посаді директора заводу я і вчився, і суворі іспити регулярно складав. На мою думку, на атомних станціях Мінсередмашу таких аварій, як Чорнобильська, не було тому, що ставлення до виробничої дисципліни і техніки безпеки на цих підприємствах було над усе. У нас на заводі №45 Сибірського хімкомбінату проводили експеримент, споріднений «квітневому» чорнобильському, з інерційним розгоном турбіни, та все завершилось успішно і без трагедій.

— А помітна була якась різниця у ставленні з Москви до атомних об'єктів на територіях Росії та України? Чому саме на «українській» атомній станції проводився сумнівний з точки зору безпеки експеримент?

— Бачите, атомні станції на українській території були підвідомчі Міненерго, а в Росії було більшість підприємств Середмашу, тому й ставлення до об'єктів Середмашу було серйозніше і відповідальніше. Мушу, правда, сказати відверто, що в ході ліквідації наслідків катастрофи періодично траплялись ситуації, в яких я відчував деяку недбалість московських керівників до майбутньої долі навколишнього середовища постраждалих територій, промислових та сільськогосподарських підприємств та й, звичайно, до людей України. Добре пам'ятаєте проблему так званого «рудого» лісу. Майже двадцять гектарів сорока-пятидесятилітнього соснового бору, розташованого за півтора кілометра від Чорнобильської станції, потрапили під радіоактивну «зливу» в перші години після вибуху на четвертому блоці, тому перетворились фактично на радіаційний могильник зі страшними для довкілля загрозами, із загальносприйнятою дозою 9500—11700 рад. Постало гостре питання: як ефективніше і надійніше приборкати це джерело небезпеки. Я наполягав на перевіреному досвідом варіанті захоронення: в залізобетонні глибокі могильники під гарантію сторічної недоторканності. Та голова московської Урядової комісії Б. Щербина, керівник Гідрометслужби Ю. Ізраель, деякі науковці заявили, що не треба панікувати і простіше закопати дерева «під себе», і нічого не трапиться. Максимальну увагу ми приділяли питанню контролю за недопустимістю викидів у Дніпро забрудненої води зі ставка-охолоджувача ЧАЕС. Про це доповідалось на щоденній апаратній нараді. В акваторії ставка стояло завжди не менше ста приладів радіаційного контролю. Згодом цей контроль був злочинно занедбаний. Взагалі, треба зауважити, що аварія на ЧАЕС фундаментально загострила проблематику безпеки експлуатації атомних станцій. Уже той факт, що у нашому виробничому об'єднанні «Комбінат» зібрано було з усього колишнього Союзу понад 16 тисяч спеціалістів (у тому числі й ядерних професіоналів-рятувальників) для вгамування трагедії, говорить про багато що. Та ще майже 15 тисяч військовослужбовців-резервістів, які виконували роботи безпосередньо на найбільш небезпечних об'єктах. Організації робіт у 30-кілометровій зоні надали відразу найвищий рівень виробничих та дисциплінарних вимог — скажу відверто, у суворих традиціях Середмашу. Максимальна увага приділялась умовам роботи та відпочинку працівників підприємств Чорнобильської зони, незважаючи на фінансово-економічні труднощі, які панували в Союзі вже в період катастрофи. Треба підкреслити, що забезпеченням повноцінних виробничих та життєвих процесів вахтовиків переймалася профспілка. Усі ці важливі питання Урядова комісія розглядала з подання профспілки. Її прерогативою також були охорона праці і радіаційна безпека. До речі, первинна профорганізації НВО «Прип'ять» 1991 року стала ядром утворення Атомпрофспілки України.

— Михайле Олександровичу, ви віддали свої найважливіші, найцікавіші роки життя невдячній і жахливій справі — виробництву ядерного матеріалу для атомних бомб. Ваші старші колеги, насамперед, академік Сахаров, пережили значні душевні муки, врешті-решт зрозумівши, до якої божевільної межі доведене питання безпеки існування земної цивілізації…

— І я не зміг пройти мимо цієї проблематики. Уявіть собі, за час моєї роботи на заводі №45 було виготовлено близько тридцяти відсотків плутонію, з усього замовленого для радянського військового ядерного комплексу. Коли Сахаров закликав задуматись, що ж ми робимо, нас, атомників, залучили до «дружнього» засудження незрілої, як казали в Кремлі, позиції тричі Героя Соцпраці. Але загальна суспільна пропаганда була ж тоді така, що навколо нашої «передової соціалістичної країни» озлоблені імперіалісти клацають зубами, стволами і ядерними боєголовками, готові щомиті завдати нам смертельного удару. Холодна війна досягла тоді такого апогею, що будь-які сумніви в радянській політиці сприймались суспільною більшістю як зрада вітчизні.

— А як нині, Михайле Олександровичу, розуміти поклацування ядерною кнопкою в Кремлі на тлі розв'язаної Росією агресії в нашому Донбасі? Погрози розташування ракет з ядерними боєголовками в Криму? Хіба це не нова загроза існуванню цивілізації?

— Те, що зроблене Путіним в Криму і в Донбасі, — відвертий злочин. І політичний, і моральний, і просто людський. Будь-які надумані мотивації, прив'язані до НАТО, чи хай там СЕНТО чи СЕАТО, все примітивна словесна еквілібристика Кремля.

— Повертаючись до, так би мовити, атомного повсякдення, вимушені згадати, що серед ваших старших колег атомників-ядерників було чимало довгожителів. Подолали дев'яностоліття академіки А. Александров (до речі, наш земляк) та Ю. Харитон, колишній міністр Ю. Славський і ще деякі… Дякувати Богу, і ви, напередодні 80-ліття, має чудовий вигляд. Як ви оцінюєте вплив радіації на людський організм?

— Можна сказати так: останнім часом, коли я став менше боротись із радіацією «спиртовим методом», моя пам'ять повернулась до рівня студентської… А якщо говорити серйозно, то коли мене питали матері із населених пунктів, межуючих із Зоною відчуження, чи не шкідлива радіація для їхніх дітей, я відповідав так: точно не можу сказати наскільки шкідлива, але те, що добавляє здоров'я — сумнівно… Необхідно також із сумом зауважити, що серед десятків, а то й сотень тисяч уже померлих учасників ліквідації аварії на ЧАЕС чимало й наших близьких соратників, людей, за віком ще достатньо молодих — В.Ф. Струка, А.І.Гордієнка, М.М.Завірюхи та чимало інших.

— Виходячи з вашого авторитетного досвіду, що б ви хотіли побажати нашим читачам у Новому році і взагалі на майбутнє?

— Хотів би побажати і читачам, і всім людям України, найперше, миру і благополуччя, а також здоров'я і успіхів у всіх добрих справах.

Микола ЛЯБАХ,
головний редактор газети «Вісник Чорнобиля» у 1987—1994 роках

Коротка біографічна інформація: *Сєдов Михайло Олександрович народився у січні 1935 року в Алдані (Якутія), у 1953 році закінчив середню школу у м. Кривий Ріг і вступив на механічний факультет Київського політехнічного інституту. Після завершення навчання в КПІ одержав направлення на пуск Сибірської атомної електростанції у м. Томськ-7 (нині Сєвєрськ), де фахово зріс від інженера до директора атомного заводу. У 1985 році призначений директором будівництва Харківської АТЕЦ, а в 1987 році — направлений у Чорнобиль керівником виробничого об'єднання, створеного для ліквідації наслідків катастрофи на ЧАЕС*

У червні 2012 року Чорнобильській об'єднаній організації Атомпрофспілки України виповнилося 25 років. Чорнобиль тоді знову став місцем зустрічі для багатьох колишніх і нинішніх профспілковців і їхніх соціальних партнерів, хто розбудовував у складний період нову професійну організацію — Атомпрофспілку України.

На знімку: перший склад об'єднаного профспілкового комітету (зліва-направо): ФОМІН Олександр Васильович (голова профкому Управління автотранспорту, УАТім, 1987—1990 роки); ЗАВІРЮХА Михайло Олексійович, голова профкому УАТім (початок 90-х років); ПАЛЯНИЦЯ Олександр Віталійович, секретар комсомольської організації (кінець 80-х років); БЕРЕЗІН Володимир Олексійович, голова профкому Чорнобильської АЕС (1985—1988 роки); СЄДОВ Михайло Олександрович, генеральний директор НВО «Прип'ять» (1987—1995 роки); МАХНО Василь Потапович, перший голова об'єднаного профспілкового комітету (1987—1992 роки); КОТЕНКО Ніна Михайлівна, заступник голови профкому з культурно-масової роботи (1988—1989 роки); ЗАДОРОЖНИЙ Микола Іванович, голова профкому ремонтно-будівельного управління, з листопада 1987-го по 2000 рік — заступник голови профкому); ЖИРНИЙ Микола Михайлович, голова колективу фізкультури НВО «Прип'ять» (1987—1993 роки) і СТРУК Василь Федорович (з 1987 року заступник голови і з 1992 року по 1997-й — голова профспілкового комітету)

ЗАКОНОДАВЧІ НОВАЦІЇ

ПРО ОПОДАТКУВАННЯ ПЕНСІЇ

«Оподаткуванню підлягає не сума всієї пенсії, а виключно сума перевищення встановленого рівня — у розмірі трьох мінімальних зарплат. Наприклад, якщо пенсія — 4 тисячі гривень, то 3654 гривень не оподатковуються, а решта 446 гривень оподатковується за ставкою 15%, і ефективна ставка з такої пенсії становитиме 1,2%. Також хочу відзначити, що у нашій країні тільки 3,3% пенсіонерів мають пенсію, яка перевищує три мінімальних заробітних плати. Пенсії більшості пенсіонерів не підпадають під базу оподаткування ПДФО», — роз'яснив заступник міністра фінансів Денис Фудашкін. За його даними, на сьогодні сума середньої пенсійної виплати — 1523 грн.

ДО ІНКЛЮЗИВНОЇ ОСВІТИ

Із 1 січня в Україні набрав чинності закон про навчання дітей-інвалідів у загальноосвітніх школах.

Закон №1324-VII «Про внесення змін до деяких законів України про освіту щодо організації інклюзивного навчання» запроваджує часткове або повне утримання за кошти держави дітей з інвалідністю та забезпечення безоплатним гарячим харчуванням у загальноосвітньому навчальному закладі школярів, які потребують соціальної допомоги і навчаються в спеціальних та інклюзивних класах загальноосвітніх навчальних закладів.

«Документ дасть можливість продовжити вирішення проблем поступової інтеграції осіб з обмеженими можливостями здоров'я у суспільне життя, надасть можливість здобувати освіту відповідного рівня разом із однолітками шляхом організації інклюзивного навчання», — йдеться у пояснювальній записці до закону.

УТОЧНЕНО ПОРЯДОК ОПОДАТКУВАННЯ

У Кабінеті Міністрів уточнили деякі особливості оподаткування автомобілів, передбачені з 1 січня 2015 року в Законі України «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо податкової реформи».

Як повідомляє пресслужба Кабміну, податок стягуватимуть з автомобілів, які використовували не більш як п'ять років і які мають великий об'єм двигуна — понад 3 тис. куб. см. «Стягнення будь-яких інших нових податків із транспортних засобів у зазначеному законі не передбачено», — сказано в повідомленні.

Нагадаємо також, що з 1 січня 2015 року набрали чинності поправки до Податкового кодексу України, згідно з якими запроваджено транспортний податок, новий акцизний збір на автобуси й вантажний транспорт, акциз на електродвигуни, а також відновлено акцизний збір на переустатковані автомобілі.

ЗДОРОВИЙ СПОСІБ ЖИТТЯ АТОМНИКІВ І ЧЛЕНІВ ЇХНІХ СІМЕЙ — СКЛАДОВА ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ І СПОРТУ

ВП «Хмельницька АЕС»: профспілкові сторінки спортивної слави

У місті-супутнику Хмельницької АЕС Нетішині створено гарну базу для розвитку різних видів спорту, а шкільні педагоги з фізичної культури, інструктори і методисти, тренери-викладачі спортивного комплексу Хмельницької АЕС та комплексної дитячо-юнацької спортивної школи під егідою профспілкового комітету Хмельницької АЕС готують великий загін фізкультурників та спортсменів. Взагалі у Нетішині функціонують вісім спортивних майданчиків, один повноцінний і добре оснащений стадіон, десять спортивних залів, по два тенісних корти і футбольних поля, сім приміщень для фізкультурно-оздоровчих занять, два тири, плавальний басейн, льодовий майданчик…

Звичайно ж, головне навантаження припадає на спортивний комплекс «Енергетик» первинної профспілкової організації Хмельницької АЕС (голова профкому Михайло Гук), який має всі необхідні умови для проведення спортивно-масової та фізкультурно-оздоровчої роботи не лише з працівниками ВП ХАЕС та членами їхніх сімей, а й з жителями міста. До послуг півторатисячного контингенту фізкультурників спортивні і тренажерні зали, плавальний басейн, стадіон, спортивні майданчики. Спортивні секції з пауерліфтингу, настільного та «великого» тенісу, плавання, армспорту, баскетболу, гандболу, шахів, шашок, футболу, волейболу, оздоровчі групи діють при цій установі. Опікуються прихильниками фізкультури і спорту досвідчені інструктори-методисти, серед яких майстер спорту міжнародного класу Аркадій Бухтійчук, майстри спорту Микола Вагнер та Світлана Цимбота, кандидати в майстри спорту Вікторія Сафронова, Сергій Харченко, Юрій Тюпкін, Андрій Сломинський та інші. Очолює колектив Заслужений працівник фізичної культури і спорту України Станіслав Балаян та його заступник із чвертьвіковим стажем роботи Віталій Карпюк.

Як результат високої професійної майстерності, злагодженої роботи — призові місця в обласних, Всеукраїнських та міжнародних змаганнях. Працівники ВП ХАЕС, члени їхніх сімей та жителі міста беруть участь у фізкультурно-оздоровчих та спортивно-масових заходах, зокрема у змагання з окремих видів спорту у цехах та підрозділах ВП ХАЕС; спартакіадах серед цехів та відділів ВП ХАЕС; спортивно-масових заходах, присвячених Дню Перемоги, Дню молоді, Дню Конституції та Дню Незалежності України.

Досягненнями спортивного комплексу є призові місця у змаганнях Спартакіади фізкультурних організацій і підприємств Атомпрофспілки України.

Волейбольна команда декілька років успішно виступає у змаганнях вищої аматорської ліги України з волейболу серед чоловічих команд, 2014 року вдруге у своїй кар'єрі піднялась на срібну сходинку п'єдесталу пошани.

Тренеру колективу Сергію Харченку довелось докласти багато душевних і фізичних зусиль, аби хлопці повірили у свої сили, психічно перебудувались і стали лідерами змагань, адже після першого провального туру жодних видів на високий поступ не передбачалося. Під час другого туру, який проходив у Рівному, нетішинці виграли усі партії у своїх суперників з Києва, Черкас, Луганська та Артемівська.

У цьому колективі грають тринадцять спортсменів, серед яких три кандидати у майстри спорту: Андрій Олеандер, транспортний цех, Іван Маркевич та Андрій Орловський — обидва з енергоремонтного підрозділу. Саме представників енергоремонтного підрозділу найбільше. Крім названих — Віталій Ткачук і Володимир Стецюк, студенти Дмитро Бойко та Артем Коберник, представник Спорткомплексу ХАЕС Сергій Кузьмінчук і нетішинець Олександр Чернюк.

У різні роки за різні клуби виступали вихованці нетішинської волейбольної школи. Зокрема, Станіслав Зеленецький — чемпіон України в сезоні 2007–2008 років у складі команди «Локомотив» м. Київ, майстер спорту. В командах майстрів грали Олександр Житовоз, Ігор Нікітчук, Ігор Антонюк, Роман Адамчук, Олександр Федорчук, Артем Коберник. Вихованці нетішинського волейболу захищали честь різних вищих навчальних закладів. Серед знаних — Олександр Житовоз, Ігор Нікітчук, Роман Гусєв, Володимир Стецюк, Іван Маркевич, Сергій Лукащук, Євген Перець, Юлія Ковальчук та інші.

Пауерліфтингери Нетішина — окрема сторінка спортивної слави. Нині ними опікується майстер спорту міжнародного класу Аркадій Бухтійчук. У 2013 році на чемпіонаті України група нетішинських «силовиків», серед яких кілька працівників Хмельницької АЕС, відбиралася на чемпіонат Європи за версією WUAP. Віктор Пастухов (до 90 кг), Володимир Чернобай (90, ветерани), Артем Колосов (100), Роман Медведчук (82), а також Олександр Количев (юнаки до 18 років) вибороли у своїх вагових та вікових категоріях перші місця.

На чемпіонаті Європи у Словаччині працівник реакторного цеху Артем Колосов тріумфував у вазі до 100 кг. Його колега по роботі і тренуваннях Віктор Пастухов у групі ветеранів до 50 років з вагою 90 кг був кращим у жимі лежачи. На рахунку Віктора ще одне досягнення. В Польщі на Кубку світу за версією WUAP у вправі жим лежачи він виборов перемогу та кубок.

З богатирського племені пауерліфтингерів Сергій Козловський тричі виборов першість на багатирських іграх Атомпрофспілки України і забрав на довічне зберігання кубок, який свідчить про надзвичайну силу нетішинця. У 2010 році він був кращим серед 14 богатирів, наступного року виграв у 17 суперників, а у 2013 році відібрати трофей намагались понад 20 атлетів. Та цьому завадив наш богатир.

Первинна профспілкова організація Хмельницької АЕС опікується комплексною дитячо-юнацькою спортивною школою (КДЮСШ), яка вкотре підтверджує свій високий рейтинг. Зокрема, в республіканському огляді-конкурсі ФСТ «Україна» на кращу навчально-спортивну та виховну роботу за 2013 рік КДЮСШ ППО ВП ХАЕС посіла третє місце серед 250 спортивних шкіл держави.

Починаючи з 2004 року, Нетішинська КДЮСШ ППО ХАЕС стає кращою в Хмельницькій області та постійно потрапляє до десятки кращих шкіл фізкультурно-спортивного товариства профспілок «Україна», а з 2009 року постійно входить до трійки лідерів.

Серед спортсменів закладу вже підготовлено 12 заслужених майстрів спорту України, 12 майстрів спорту України міжнародного класу, понад 60 майстрів спорту України. Провідні спортсмени школи входять до складу збірних команд України з боротьби самбо, фехтування, боксу, легкої атлетики, пауерліфтингу, плавання, волейболу. На офіційних змаганнях світового та європейського рівня ними здобуто понад 150 медалей. Серед найвидатніших досягнень вихованців спортшколи Олімпійське золото Пекіна, яке завойоване завдяки двом вихованкам школи фехтування Галині Пундик та Ользі Жовнір.

Розповідаючи про досягнення КДЮСШ ППО ВП ХАЕС, директор закладу Валерій Кравчук наголосив, що такі здобутки стали можливими завдяки копіткій роботі тренерського колективу, серед яких четверо заслужених тренерів України.

При проведенні майже всіх заходів, які відбуваються за ініціативою КДЮСШ ППО ВП ХАЕС, до участі запрошуються спортивні команди з населених пунктів зони спостереження Хмельницької АЕС. Культурно-спортивні заходи КДЮСШ сприяють не тільки утвердженню здорового способу життя, гармонійному розвитку молоді, а й позитивному іміджу ВП «Хмельницька АЕС» у регіоні розташування.

Для організації роботи КДЮСШ безплатно використовує спортивні споруди ВП ХАЕС: палац спорту, плавальний басейн, стадіон, спортивні майданчики.

У Нетішинській КДЮСШ діють 10 відділень з таких видів спорту, як боротьба самбо і дзюдо, фехтування, бокс, легка атлетика, плавання, футбол, волейбол, кікбоксинг, гандбол.

Першого в місті заслуженого майстра спорту підготував нині заслужений тренер України Геннадій Горохов. Його вихованець Руслан Задворний виборов Кубок світу, був призером світових чемпіонатів і першостей. Продовжили славу одноклубника Юрій Пилипчук, Іван Васильчук, Дмитро Бабійчук. Двоє останніх і сьогодні в числі найкращих самбістів планети, переможці і призери світових та Європейських змагань, Всесвітніх ігор єдиноборств. Вони вже самі тренери і загартовують юнь у різних змаганнях.

Найтитулованіші вихованці ще однієї спортивної секції КДЮСШ — Олімпійські чемпіонки Пекіна Ольга Жовнір та Галина Пундик. Під керівництвом тренерів Штурбабіних вони піднеслись до вершин всесвітньої слави. А нині їм на п'яти наступають вихованці відділення фехтування, якими опікуються майстер спорту України з фехтування Віталій Цисарук та заслужений тренер України, заслужений працівник фізичної культури та спорту України Ольга Штурбабіна. На відділенні діють одна група спеціалізованої базової підготовки, дві групи попередньої базової підготовки та три групи початкової підготовки.

2014 року на чемпіонаті Європи з фехтування збірна команда жіночої шаблі, в яку входили нетішинки Ольга Жовнір та Галина Пундик, виборола бронзову нагороду.

В «Олімпійському дворику» НСК «Олімпійський» у рамках VIII Всеукраїнської урочистої церемонії «Герої спортивного року» вшанували видатні досягнення вітчизняних спортсменів.

Найкращою командою 2013 року стала жіноча збірна шаблісток, серед яких дві нетішинки Аліна Комащук і Галина Пундик. Аліна Комащук — чемпіонка світу з фехтування на шаблях в індивідуальній першості серед юніорів, чемпіонка світу та срібна призерка чемпіонату Європи в командній першості серед дорослих, — крім того, номінована в розділі «Олімпійська надія України».

Бронзову нагороду з юніорського етапу Кубка світу з фехтування, який відбувся у німецькому місті Dormagen, привезла нетішинка Ірина Щукла.

Добре виступають на різних змаганнях інші вихованці секції заслужені майстри спорту Олег Штурбабін, Дмитро Бойко, Дмитро Пундик і численний загін їх послідовників.

Не оминемо вихованців відділення боксу, бо їх перемоги складаються у калейдоскоп досягнень КДЮСШ. На відділенні створено чотири групи початкової підготовки, дві групи попередньої базової підготовки, в яких займаються майже 90 осіб. Тренерами відділення підтримується тісний зв'язок з навчальними закладами спортивного профілю, зокрема Львівським ДУФК, Броварським ВУФК.

На відділенні легкої атлетики створено чотири групи попередньої базової підготовки та три групи початкової підготовки. Нелегка легка атлетика приносить чимало залікових очок у скарбничку закладу, а головне — готує юнь до випробувань і фізичного гарту.

12 груп початкової підготовки, чотири групи попередньої базової підготовки та понад 200 вихованців — це секція плавання, яка підготувала кількох гарних спортсменів для Республіканського вищого училища фізичної культури.

Футбол у числі масових видів спорту. На сьогодні кращим футболістом, вихідцем із Нетішина, беззаперечно, вважається Валерій Федорчук, член футбольної збірної України. Три роки поспіль Валерій Федорчук віддає данину шани своїй альма-матер, започаткувавши турнір «Футбольні надії» із залученням кращих юнацьких колективів краю. У 2014 році у Нетішині змагалися команди з Вінниці, Луцька, Житомира, Славути, Дубно, Ізяслава, Волочиська, Оженина та інших населених пунктів, загалом 225 учасників. У змаганнях нетішинські юнаки проявили характер і стали переможцями. Найбільше м'ячів у ворота суперників «накидав» кращий бомбардир турніру Андрій Апончук — 12. А здобували перемогу разом з ним воротарі Тарас Самчук та Богдан Сергєєв, захисники Влад Бондаровський (кращий захисник турніру), Назар Лишень, Дмитро Романюк, Ярослав Ковальчук, півзахисники Назар Гаврилюк, Валентин Олійник, Андрій Нікітюк, Артем Докторук, нападник Ілля Будига. І в інших турнірах нетішинці поводяться гідно.

Колись наймасовіший вид спорту світу — волейбол, прижився у Нетішині. Понад 120 учасників відділення волейболу намагаються стати майстрами, аби поповнити ряди дорослої команди «НАЕК — Енергетик». Вихованці відділення навчаються в Київському спортивному ліцеї-інтернаті та грають у командах вищої ліги України, зокрема «Будівельник–Динамо–Буковина», «Локомотив-2» тощо.

З метою пропаганди фізичної культури і спорту та здорового способу життя Нетішинська КДЮСШ постійно підтримує дружні стосунки із загальноосвітніми школами та ліцеями міста, надає практичну та методичну допомогу під час проведення шкільних змагань з різних видів спорту, плідно співпрацює з позашкільними закладами міста. КДЮСШ бере активну участь в організації та проведенні Олімпійського дня бігу, «Олімпійського тижня», інших заходах з нагоди Дня фізичної культури та спорту, показових виступах на загальноміських святах.

На виконання календарного плану спортивно-масових заходів Нетішинською КДЮСШ залучаються кошти ППО ХАЕС, виконавчого комітету Нетішинської міської ради, спонсорські надходження від приватних осіб та підприємств міста. Участь спортсменів школи в міжнародних змаганнях частково забезпечується профспілковим комітетом НАЕК «Енергоатом» України.

У місті неабияку славу має спортивно-оздоровчий клуб «Пульсар», створений за ініціативи працівника ХАЕС Михайла Ковальчука. Спрямування вихованців клубу — підготовка до військових випробувань, виживання в екстремальних ситуаціях тощо. Походи в гори, занурення з аквалангом, подолання смуги перешкод — лише невеличкий перелік з арсеналу засобів виховання молодого покоління. Загартування, здоровий спосіб життя — ось складові фізичної культури і спорту. Здоров'я вам і нових перемог!

Віктор ГУСАРОВ
Фото автора та з архіву редакції
м. Нетішин

ДСП ЧАЕС: ІНІЦІАТИВА МОЛОДІ ПРОФСПІЛКИ

Станьмо ближче!

Під таким гаслом в Організації молоді відбулась акція з обміну дарунками до Дня Святого Миколая, у передноворічні свята. Ініціатори заходу поставили на меті зміцнення «горизонтальних» безпосередніх дружніх зв'язків між молодими активістами Атомпрофспілки, а саме членами рад молоді із різних міст України. Ідея акції виникла на Раді організації молоді ППО Чорнобильської АЕС та була запропонована до уваги членів Центральної ради організації молоді Атомпрофспілки ще у вересні минулого року.

Керівники молодіжних організацій погодилися, що у складний для країни період об'єднуюча акція стане на часі. Після цього неформального узгодження голова організації молоді ППО ЧАЕС Олександр Панченко розробив та оголосив алгоритм проведення заходу: терміни реєстрації учасників, механізм випадкового формування пар для анонімного надсилання дарунків, звітність та таке інше.

Загалом у першій, пробній акції взяли участь сорок членів рад організацій молоді ППО РАЕС, ЧАЕС, КІЕП, УЗФО ЧАЕС та Східної об'єднаної організації профспілки. Практично всі учасники поставилися до приготування дарунків творчо, власними руками створивши свято іншому, зберігаючи при цьому у таємниці свою причетність до моменту відкриття посилки, на якій у відправниках значилось «ОМ Атомпрофспілки». Елемент сюрпризу був і у тому, що відправник дарунка сам отримував «передачу» не від свого адресата.

Як звіт про цей захід учасники виклали фотографії і навіть відео з отриманими подарунками в альбомі «Станьмо ближче» на сторінці Організації молоді Атомпрофспілки у соціальній мережі ВКонтакте. Ось один з відгуків від учасника. «Акция, которая называется «Станьмо ближче 2014», лично мне уже полюбилась и могу сказать, что я хочу в ней участвовать каждый год! Просто потому, что делать подарки, как и получать их — это приятно. Чувствуешь себя Дедом Морозом, Св. Николаем или просто человеком, который дарит хорошее настроение! Спасибо всем, кто участвовал в Акции! Спасибо за отличную идею! И, действительно, давайте СТАНЕМ БЛИЖЕ! Аліна Запорожець».

НА ПРИЗИ ПРОФСПІЛКОВОГО КОМІТЕТУ ДП НАЕК «ЕНЕРГОАТОМ»

Вихованці «Олімпу» — найкращі!

Наприкінці грудня минулого року у спортивному комплексі «Олімп» ВП ЮУАЕС відбувся обласний турнір з греко-римської боротьби на призи профспілкового комітету ДП НАЕК «Енергоатом». У змаганнях взяли участь 113 юних спортсменів із семи команд Миколаївської області.

Команду Южноукраїнська представляли спортсмени з м. Стаханов Луганської області, для яких місто атомників віднедавна стало другою домівкою. До змагань їх підготували тренери-викладачі ККСС «Олімп» Бутхузі Карая, Сергій Коротких і Катерина Спанчак, які приїхали до Южноукраїнська разом зі своїми вихованцями зі Стаханова. Підсумком роботи тренерів стало шість перших місць, одне друге та три треті місця. Борці спорткомплексу «Олімп» посіли перше загальнокомандне місце, випередивши миколаївців, які були представлені трьома спортивними школами. Стахановців-южноукраїнців Романа Нестерова (вагова категорія до 32 кг), Микиту Політаєва (до 42 кг), Івана Спанчака (до 47 кг), Валерія Терещенка (до 58 кг), Станіслава Мальцева (до 66 кг) і Артема Подакіна (до 69 кг) визнано чемпіонами у своїх вагових категоріях.

Друге місце (вагова категорія до 58 кг) посів Данило Корчма, треті позиції розділили Артем Лимарєв (до 28 кг), Тимур Подакін (до 32 кг) і Костянтин Пєрцев (до 38 кг). Крім того, рішенням суддівської колегії двох спортсменів, які представляли на змаганнях місто-супутник АЕС, відзначено ще в двох номінаціях. Так, самим технічним борцем турніру названо Артема Подакіна, а кубок «За волю до перемоги» вручили Артему Лимарєву. «Суперники у наших спортсменів були гідними, — зазначає тренер Катерина Спанчак. — Наприклад, борці з миколаївських шкіл у деяких категоріях мали титули чемпіонів області. Девіз нашої команди «Важко в навчанні — легко у бою» виправдав усі надії — ми виграли цей турнір практично на одному диханні. Для хлопців це було свято».

Від імені всіх колег і спортсменів К. Спанчак подякувала адміністрації та профспілковому комітету ЮУАЕС за придбаний борцівський килим, без якого було б неможливо організувати спортивно-тренувальний процес і провести змагання. Сьогодні на ньому можуть займатися діти зі Стаханова та Южноукраїнська, які вибрали греко-римську боротьбу улюбленим видом спорту. «Як тренер і як мама одного зі спортсменів, хочу висловити величезну вдячність усім працівникам Южно-Української АЕС і мешканцям міста за ту підтримку, яку вони нам надають, за те, що ми почуваємось як вдома, — говорить Катерина Спанчак. — Дітям тут комфортно, у них усе виходить — і в школі, і в центрі, де вони живуть, і на тренуваннях. Для нас тепер це велика честь — представляти місто-супутник атомної станції на змаганнях».

Вихованці спеціалізованої дитячо-юнацької спортивної школи олімпійського резерву з м. Стаханов Луганської області приїхали до Южноукраїнська, рятуючись від бойових дій на сході України. Атомники не залишили дітей без уваги. Профспілковий комітет Южно-Української АЕС виділив майбутнім чемпіонам путівки до виїзного дитячого спортивно-оздоровчого табору «Очаків». На березі Чорного моря діти провели все літо. Сьогодні 13 з них живуть у комунальній установі — Центрі соціально-психологічної реабілітації дітей Южноукраїнської міської ради, вчаться в одній зі шкіл міста. На зібрані в рамках добродійної акції для дітей кошти енергетики придбали для майбутніх чемпіонів зі Стаханова одяг і шкільне приладдя.

На рахунку колективу Южно-Українського енергокомплексу чимало різних добродійних ініціатив на допомогу дітям. Наприклад, його працівники вже не перший рік шефствують над тим же Центром соціально-психологічної реабілітації дітей в Южноукраїнську. Понад два десятиліття вони опікують вихованців Рацинської школи-інтернату в сусідньому Вознесенському районі. Путівки на літній відпочинок, організація поїздок і екскурсій, ремонт приміщень і аварійних комунікацій — так атомники проявляють свою турботу про дітей з нелегкою долею, які потрапили у складні життєві обставини.

Відділ роботи з громадськістю та ЗМІ

НОВИНИ ДП «СхідГЗК»

Всеукраинский турнир по плаванию

В физкультурно-оздоровительном центре ГП «ВостГОК» в декабре проходили всеукраинские соревнования по плаванию на призы Торгового дома «Добробут», в которых приняли участие 210 человек. В Желтые Воды приехали юные пловцы из двух спортивных школ Кривого Рога, а также команда из Энергодара.

Дети в возрасте от 6 до 14 лет были разделены на четыре возрастных категории и одолевали дистанции на 50 и 100 метров всех видов плавания, также была проведена эстафета для команд.

Среди участников было 28 желтоводских пловцов. Чемпионом в своей возрастной группе стала Виорика Никифорова (50 м, кроль). Роман Журба занял 2-е место (100 м, брасс) и 3-е место (50 м, брасс). Он укрепил свои позиции и максимально приблизился к нормативу первого взрослого разряда. Камила Мринская заняла 3-е место (50 м и 100 м, кроль), выполнила норматив второго юношеского разряда. Милена Саенко заняла 2-е место (100 м, брасс). Тренирует всех этих ребят Алексей Саенко. А воспитанница Олега Коваленко Алина Дидук заняла 3-е место (50 м на спине) и выполнила норматив первого юношеского разряда.

Сергей Кишкинов выполнил первый юношеский разряд (50 м, брасс), Богдан Бречко — второй юношеский (50 м, брасс), Анастасия Визер и Михаил Новошевский — второй юношеский (50 м, кроль). Артем Гриценко и Георгий Басов выполнили третий взрослый разряд (50 м, кроль). Дмитрий Корженко — также третий взрослый (50 м, брасс). Для многих юных желтоводских пловцов эти соревнования стали первым стартом.

— Приятно, что в нашем городе возрождается секция плавания, — рассказал Владимир Николаев, директор ФОЦ. — В нашем центре два тренера: Алексей Саенко и Андрей Осипчук. Они занимаются со своими воспитанниками и работают по программе обучения плаванию учащихся 3–4 классов. Благодаря этой работе в нашем городе увеличивается количество детей, умеющих плавать. Это прекрасно. Спасибо руководству комбината за то, что, несмотря на все финансовые трудности, в этом году зимний плавательный бассейн традиционно открылся для посещения всеми желающими.

Елена КУБАРЕВА, фото автора

Новогодние подарки детям

В 2014 году Фонд социального страхования по временной потере трудоспособности не предусмотрел в своем бюджете средства для приобретения сладких новогодних подарков детям. Восточная объединенная организация Атомпрофсоюза решила поправить ситуацию и из своего профбюджета выделила необходимую сумму для приобретения более 4 тыс. подарков фирмы «Рошен». Представители фирмы доставили их на шахты комбината в Кировоградскую область, а также на предприятия Желтых Вод, которые входят в профобслуживание ВООП. К Новому году все дети (до 14 лет) членов профсоюза получали традиционные новогодние сладости.

Татьяна КОРСУНОВСКАЯ

Ежегодно в декабре...

Каждый год, в декабре, производственный участок энергомеханического отдела ремонтно-механического завода ГП «ВостГОК» преображается. Среди станков, оборудования и инструментов появляется новогодняя елочка!

— Чтобы создать себе праздничное настроение, мы с ребятами сбросились деньгами и купили эту елку, — рассказывает Николай Селецкий, слесарь-ремонтник. — Позаботились и об украшении: приобрели красивые игрушки, принесли шишки. Стараемся поставить и нарядить елку до 19 декабря, а убираем аж после Старого Нового года. Вот так наш коллектив создает себе праздник. Желаем всем востгоковцам в 2015 году крепкого здоровья, успехов и стабильной зарплаты!

На снимке Елены КУБАРЕВОЙ (слева направо): Николай СЕЛЕЦКИЙ и Николай НОВОСЕЛЬСКИЙ, слесари-ремонтники.

ПОЕТИЧНИМ РЯДКОМ

НА 2015 РІК

Міняються роки і звірі,
Відходить і родить лоза.
Нарешті, біленька чи сіра,
Приходить вівця чи Коза.
Вона щось своє обіцяє,
У цьому й наступних роках.
Коза — хоч і часто хвицяє,
Зате нам дає молока.
А значить, нам буде що пити,
І буде нам чим закусить.
Стрибатимуть кізками діти,
А ми будем Бога просить:
Нехай одведе і заступить
Воєнну біду і грозу,
І може добробут наступить –
Якщо — попрохаєм Козу!

ЕКСКУРСІЯ

Підробляє на базарі
Дід екскурсоводом.
Між рядами ходить разом
Із простим народом.
Хтось не чув про авокадо,
Хтось — про ананаси,
А найбільше люблять слухать
Про сало й ковбаси.
Бо через ціни давно вже сало
Народ не купує.
Добре, хоч його побачить
Чи просто — почує.

Сергій ПОЛУЛЯХ

Атомник України

Засновник: Професійна спілка працівників атомної енергетики та промисловості України

Видавець: Редакція газети «Атомник України»

Адреса редакції: вул. Шота Руставелі, 39/41 каб. 814, м. Київ, 01033
Газета «Атомник України»
Головний редактор Микола ПЕТРИЧЕНКО
Телефон/факс: 496-52-98
E-mail: atomnik@union.kiev.ua
http://www.atomprofspilka.info

Газета виходить щотижня
Індекс — 21766
За точність викладених фактів відповідальність несе автор
Редакція листується з читачами лише на сторінках газети
При передруку посилання на «Атомник України» обов'язкове

Свідоцтво про реєстрацію КВ № 4480 від 21.08.2000 року
Газета віддрукована у ПП «Трейд інформ»: м. Київ, вул. Новозабарська, 2/6.
Тираж 5000
Ціна договірна